

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องทำตามการกำหนดของศรีมัทของปัทมาดา และกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ขณะที่มองเห็นภาพลักษณ์ (ของบราห์มา) จดจำพ่อที่ปราศจากภาพลักษณ์
- คำถาม:** เนื่องจากการที่ความยิ่งใหญ่ใดที่ลูกๆ ทั้งหลายได้รับการจดจำว่าเป็นดวงดาวที่มีโชค...?
- คำตอบ:** เนื่องจากความยิ่งใหญ่ของความบริสุทธิ์ ลูกกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้และทำงานรับใช้ของการทำให้บาร์ตบริสุทธิ์ เหตุนี้เองลูกดวงดาวที่มีโชคจึงสูงส่งยิ่งกว่าเหล่าเทพ ชาติเกิดนี้ของลูกๆ นั้นมีค่าเช่นเพชร ลูกคือผู้รับใช้ที่สูงส่งอย่างยิ่ง ในเวลานี้ ดวงวิญญาณในรูปของบราห์มานั้นสูงยิ่งกว่าเมื่ออยู่ในรูปของศรีภุชณะ เพราะเขาเป็นของพ่อในเวลานี้ ศรีภุชณะมีประสบการณ์ของผลรางวัลของเขา
- เพลง:** ท่านคือภาพวาดของวันพรุ่งนี้...

โอมซานติ พ่อพูดกับลูก พ่อฉันไม่มีตัวตนและลูกไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ลูกต้องเล่นบทบาทของลูกผ่านเครื่องแต่งกายที่ลูกที่มีตัวตนใช้ พ่อพูดกับลูกผู้ที่เล่นบทบาทของพวกเขาในวิธีนี้ว่า: ขณะนี้ให้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ อย่าได้พูดว่า: ฉัน ดวงวิญญาณ คือดวงวิญญาณสูงสุด เป็นไปด้วยการพูดเช่นนี้ที่ลูกผลึกพ่อเข้าไปในวงจรของ 84 ชาติเกิด ลูกคิดว่าตนเองเป็นพ่อ และลูกวางท่านไว้ในวงจรของ 84 ชาติเกิด ด้วยการพูดเช่นนี้ ลูกเข้าไปสู่กันบั้งที่สุดของนรก เรือได้เริ่มที่จะจมลง ในเวลานี้, ลูกกำลังได้รับศรีมัท ลูกๆ ทั้งหลายรู้ว่ามีคำแนะนำสองประเภทที่ได้รับการจดจำ หนึ่งคือศรีมัท ศรีมัทนั้นเป็นของพระเจ้า นั่นคือเป็นคำแนะนำของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาใส่ชื่อภุชณะ สิ่งนั้นผิด ภุชณะนั้นไม่สามารถเรียกว่าพ่อ มีสามพ่อ หนึ่งในนั้นคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด, พ่อของดวงวิญญาณ พ่อที่สองคือประชาธิปไตยบราห์มา ท่านไม่สามารถเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด; ท่านคือบิดาของปวงประชา ชื่อของผู้นี้ได้รับการสรรเสริญด้วยเช่นกัน ภุชณะไม่สามารถเรียกว่าเป็นประชาธิปไตย พ่อที่สามคือพ่อทางร่าง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: ลูกๆ ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ขณะนี้ลูกกำลังได้รับการกำหนดของศรีมัท คำแนะนำของทั้งสองดำเนินไปในเวลาเดียวกัน ลูกรู้สึกว้าเหว่บาคำสั่งอธิบายคำพูดที่สูงส่งเหล่านี้แก่ลูก แทนการพูดว่า “ตรีมูรติ ชีว”, พวกเขาพูดอย่างผิดๆ ว่า “ตรีมูรติ บราห์มา” อย่างไรก็ตาม ไม่มีความหมายใดในสิ่งนั้น ด้วยการที่พวกเขาพูดว่า “ตรีมูรติ บราห์มา” คำแนะนำของบราห์มาจึงได้รับการจดจำ พวกเขาได้เอาชีวาออกไปพวกเขาพูดว่าบราห์มาลงมาจากอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและให้การกำหนด! ขณะนี้ลูกเป็นที่เข้าใจสิ่งนี้แล้ว ประชาบิดาบราห์มา นั้นเรียกว่าบราห์มาที่มีตัวตน (รูปที่หยาบ) ขณะนี้, ลูกคือบราห์มินที่มีตัวตน และลูกจะกลายเป็นรูปที่ละเอียดอ่อน และบราห์มินที่สมบูรณ์พร้อม; ลูกบราห์มินจะกลายเป็นผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน บราห์มาที่สมบูรณ์พร้อมและสรีสวดีที่สมบูรณ์พร้อม ทั้งสองอาศัยอยู่ที่นั่นในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน อย่างไรก็ตามวิษณุก็คือรูปคู่ สองแขนเป็นของลักษมีและสองแขนเป็นของนารายณ์ คำแนะนำเหล่านี้โด่งดังอย่างยิ่ง พระเจ้าพูดว่า: เป็นชีวาผู้ที่ให้คำแนะนำแก่บราห์มา ผู้เดียวนี้มีชื่อว่าบราห์มา บราห์มาคงอยู่ที่นั่นในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้เดียวนี้ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่สูงสุด รูปทั้งสองของวิษณุ – ลักษมีและนารายณ์ เวลานั้นจึงอยู่ในสวรรค์ ได้มีคำกล่าวว่า: เทพ, เทพ, มหาเทพ ดังนั้นช่างก้าคือมหาเทพ ลูกๆ ทั้งหลายเข้าใจผู้หนึ่งคือชีวาเป็นพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใด แล้วท่านสร้างสิ่งสร้างของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน สิ่งหลักคือการทำตามศรีมัท บราห์มากลายเป็นที่รู้จักกันดีอย่างมากด้วยการทำตามศรีมัท บราห์มาคือผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นลูกที่เป็นที่รักพิเศษ ชีพบาบาเป็นผู้เดียว และบราห์มาคือผู้เดียวด้วยเช่นกัน มีการพูดถึง “ประชาธิปไตยบราห์มา” ไม่ได้พูดว่า “ประชาธิปไตยวิษณุ หรือประชาธิปไตยช่างก้า” ในเวลานี้, ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าประชาธิปไตยบราห์มา พ่อพูดว่า: ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ทำความเพียรพยายามที่จะจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ แล้วก็เป็นเรื่องของการสละละทิ้ง มีคำกล่าวว่า: ความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธา และการวางเฉย ลูกมีการสละละทิ้งผ่านการวางเฉย เริ่มแรกชั้นยาสชีทำให้ลูกวางเฉยด้วยการพูดว่าความสุขนั้นเป็นเช่นมุลกา เหตุนี้เองพวกเขาจึงทิ้งครีวเรือนของเขา มีคำกล่าวว่าบาร์ตนั้นเคยเป็นสวรรค์ในยุคทอง ผู้ที่อาศัยอยู่ในนรกพูดว่าพวกเขาเคยเป็นชาวสวรรค์ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ทั้งหลาย ว่าเคยมีเพียงเหล่าเทพเท่านั้นที่อยู่ในสวรรค์ ในบาร์ตโบราณพวกเขามีทุกๆ สิ่ง ความบริสุทธิ์ ความสงบ และความรุ่งเรืองมนุษย์ผู้ที่อาศัยอยู่ในนกรังสรรเสริญเกี่ยวกับพ่อผู้ก่อตั้งสวรรค์ว่า: ท่านคือมหาสมุทรแห่งความสุข มหาสมุทรแห่งความสงบ ลูกได้รับมรดกของการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อฉันใน 1 วินาที บาบาถามลูกข้าแล้วข้าเล่าว่า: ลูกกำลังก้าวไปกับผู้ใด? เพียงจากชีพบาบาเท่านั้นที่ลูกจะได้รับมรดกของลูก ลูกควรมีแต่ชีพบาบาเท่านั้นในสติปัญญาของลูก ลูกจะได้รับ

ความสุขอย่างมากในสวรรค์จากสิ่งเหล่านั้น ลูกพูดว่า: ลูกกำลังก้าวไปกับชีพบาบา คนใหม่จะพูดว่าชีพบาบานี้ไม่มีตัวตน และผู้นี้คือ บราห์มาและดังนั้นลูกจะสามารถก้าวไปกับชีพบาบาได้อย่างไร? ท่านนั้นปราศจากภาพลักษณ์ ลูกๆทั้งหลายรู้ว่าลูกนั้นกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าชีพบาบาเป็นการส่วนตัว ชีพบาบาไม่ได้มีรูปที่ละเอียดหรือรูปที่มีตัวตน ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนนั้นเข้ามาในร่างกายของผู้ที่ท่านนั้นและบอกลูกว่าผู้นี้ไม่ได้รู้ถึงชาติเกิดของตนเอง ขณะนี้ลูกรู้ว่าลูกได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของลูกอย่างแท้จริง 84 ชาติเกิดนั้นเป็นที่จดจำ ลักขมีและนารายณ์อยู่ในยุคทอง และดังนั้นอย่างแน่นอนที่พวกเขาจะไปรอบๆ วงจรของ 84 ชาติเกิด ผู้คนของศาสนาอื่นมาที่นี่ในภายหลัง พวกเขาไม่ได้ใช้ชาติเกิดมากเท่านี้ เริ่มแรกดวงวิญญาณนั้นสโตประธานและต่อมาพวกเขากลับมาดโมประธาน ดังนั้นนี่คือศรีมัทของพระเจ้า ท่านให้คำแนะนำแก่บราห์มาด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามเพราะเขาคือลูกผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษ เขาอดขบขันสิ่งนั้นอย่างดีมากและอธิบายแก่ลูก บางครั้งท่านมาและอธิบายเช่นกัน ท่านพูดว่า: ลูกๆ ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ทั้งชีพบาบาและบราห์มา พูดว่า: ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ขณะนี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าเป็นการส่วนตัวในทางปฏิบัติ ท่านคือผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์และลูกคือผู้ที่มีภาพลักษณ์ ลูกบอกทุกคนว่า: พี่น้องที่รัก ดวงวิญญาณที่รัก จดจำพ่อ พ่อพูดกับดวงวิญญาณเตือนกันและกันและทำความก้าวหน้า พ่อพูดผ่านร่างของบราห์มาว่า: ด้วยการจดจำนั้น พ่อของลูก, ลูกจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์ ลูกต้องไม่ตกภายใต้อิทธิพลของวิญญาณปีศาจร้ายเหล่านั้น ก็เลสที่สำคัญที่สุดคือความหยิ่งยโสที่ไม่บริสุทธิ์ ปล่อยางสำนึกที่เป็นร่าง กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เนื่องจากลูกคือพี่น้อง อย่างแน่นอนที่ต้องมีพ่อ บราห์มาคือพ่อของลูก พี่น้องหญิงชาย พ่อของพี่น้องชายคือผู้ที่ไม่มีความเห็นเดียวผู้เดียวนี้มีตัวตน เราทั้งหมดไม่มีตัวตนแต่ดั้งเดิมและเรามาเพื่อเล่นบทบาทของเรา คำพูดเหล่านั้นคือคำพูดของ ศรีศรี พระเจ้าชีวา, กฤษณะไม่ใช่พระเจ้า ผู้เดียวนี้เรียกว่าเป็นประชาธิปไตยบราห์มา บราห์มานั้นสูงส่งมากกว่ากฤษณะ ในเวลานี้ บราห์มา นั้นสูงยิ่งกว่ากฤษณะ เพราะดวงวิญญาณนั้นเคยเป็นกฤษณะในยุคทอง ดวงวิญญาณนั้นได้มาเพื่อเป็นของพ่อในชาติเกิดที่ 84 ของเขา ดังนั้นดวงวิญญาณ (ที่เป็นบราห์มา) นั้นดีกว่า ที่เป็นกฤษณะ เพราะเขากำลังรับใช้ในเวลานี้ ดวงวิญญาณในกฤษณะจะเพียงแต่เก็บเกี่ยวผลรางวัล ดังนั้นใครในทั้งสองมีความสูงส่งมากกว่า? เป็นกฤษณะผู้ที่ใช้ชาติเกิดแรกของ 84 ชาติเกิด หรือเป็นบราห์มาของเวลานี้? ในความเป็นจริง ชาติเกิดนี้ได้รับการพิจารณาว่ามีค่าเช่นเพชร เพราะเป็นที่ที่ลูกได้มาซึ่งทุกสิ่ง ที่นั่นลูกจะไม่พูดว่าลูกมีการได้มาซึ่งการบรรลุผล เป็นเวลานี้ที่ลูกได้รับทรัพย์สินสมบัติทั้งหมด ลูกคือผู้รับใช้ที่สูงส่งอย่างยิ่ง ลูกทำให้บาร์ดกลายเป็นสวรรค์ จากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์, แล้วลูกก็ปกครองบาร์ด ลูกคือดวงดาวที่มีโชคและเหตุนี้เองทุกคนจึงก้มลงให้แก่ลูก นี่คือการยิ่งใหญ่ของความบริสุทธิ์ เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: ดัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ซึ่งทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์และเวลานี้ลูกต้องเอาชนะมัน ยิ่งลูกมีโยคะกับพ่อผู้ทรงอำนาจมากเท่าใด, ลูกจะเฝ้าแต่กลับมามีบริสุทธิ์มากตามนั้น ลูกเคยสำคัญในมหาสมุทรของยาพิชมาเป็นเวลา 63 ชาติเกิด ในเวลานี้คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก คนบาปเช่นอจามีลนั้นได้รับการจดจำในยุคทองมีเพียงศาสนาเดียวที่บริสุทธิ์ของการสวามีภักดีต่อผู้เดียว (สามิ) ที่นั่นไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุขอย่างสม่ำเสมอ ที่นั่นผู้คนนั้นไม่บริสุทธิ์ ชันยาสชีเคยสโตประธานในตอนเริ่มแรก และดังนั้นพวกเขาเคยมีอำนาจมาก พวกเขาจะได้รับอาหารจากที่ใดก็ตามที่พวกเขาอยู่ในป่า พวกเขาไม่พลั้งของความบริสุทธิ์ มันไม่ใช่ว่าพวกเขามีพลังของพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด, ชีวา ลูกได้รับพลังของท่าน อาณาจักรของมายาเริ่มขึ้นในยุคทองแดง อาณาจักรของราวัน, ก็เลสทั้งห้าดำเนินไปถึงครึ่งหนึ่งของวงจร มนุษย์ไม่ได้เข้าใจว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือใคร พวกเขาคิดว่าแม่น้ำคงคาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาไม่รู้จักพ่อสูงสุดเลย พวกเขาพูดว่า: พระเจ้าและสิ่งสร้างของท่านนั้นเหลือประมาณ (ไม่มีที่สิ้นสุด) และระยะเวลาของยุคทองนั้นหลายแสนปี หากเป็นเช่นนั้น, ประชากรของศาสนาเทพก็จะมีขนาดใหญ่โตมากขึ้น ประชากรของชาวคริสต์เคยมีผู้มาภายหลังจะใหญ่โตกว่าในเวลานี้ พ่ออธิบายเกี่ยวกับสิ่งนี้ ท่านให้อาหารนี้กับลูกสำหรับสติปัญญา สติปัญญาของลูกขณะนี้ทำงานอย่างมาก สติปัญญาของมนุษย์ไม่ได้ทำงานในเวลานี้ การรับรู้ถึงผู้สร้าง และ ตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้างที่ถูกปิดล็อกอยู่ การสละละทิ้งของพวกเขาคือการสละละทิ้งที่มีขีดจำกัดและเป็นหยาบคาย ของลูกคือการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดและราชาโยคะ ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา นายแห่งสวรรค์ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ในเวลานี้ไม่ได้บอกลูกถึงความลับเหล่านี้ พวกเขาถ่ายทอด 18 บทของกิตะ และให้คำอธิบายอย่างกว้างขวางเช่นนั้น พวกเขาได้สร้างกิตะขึ้นมามากมาย พวกเขาทั้งหมดมีความคิดเห็นของตนเอง พวกเขาไม่สามารถเข้าใจกิตะ กฤษณะไม่ใช่พระเจ้า, ดังนั้นพวกเขาจะเข้าใจ กิตะได้อย่างไร? พวกเขาไม่ได้เข้าใจสิ่งใดเลย ในเวลานี้ลูกรู้ว่าพวกเขาทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา วิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าทำให้พวกเขาเป็นคนบาปเช่นอจามีล สิ่งนั้นต่างลำดับกันไป พวกเขาไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกัน ได้มีการอธิบายแล้วว่าพระเจ้าคือหนึ่งเดียว; ท่านมาและสอนราชาโยคะแก่ลูก ลักขมีและนารายณ์ และราชวงศ์ของเขากำลังกลับมาสโตประธานจากดโมประธาน ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกต้องชำระอีกครั้ง ก่อนอื่นใดจะต้องมีศรัทธาที่ว่า: บาบา ในเวลานี้ฉันจะทำตามศรีมัทของท่านท่านนั้น โชคของลูกๆทั้งหลายกำลังเพิ่มขึ้นในเวลานี้ ลูกกำลังกลายเป็นนายของโลก โชคของคนอื่นกำลังหลับไหล พวกเขาไม่มีความสุขอย่างยิ่ง บาร์ด

ดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนั้นเคยเป็นสวรรค์; ไม่ได้เป็นเช่นนั้นอีกต่อไป พวกเขาได้กลับมาโอบประสาธน์และโอบประสาธน์ ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นเรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ กฎเกณฑ์ไม่ได้เรียกว่าเป็นเช่นนั้น ในสวรรค์, แสงของทุกคนจุดสว่างอยู่ มีคำกล่าว: ดิพมาลา (ลูกประคำแห่งแสง) ในเวลานี้ลูกประคำนั้นดับไป พ่อพูดว่า: นี่คือลูกประคำของดวงวิญญาณทั้งหลายของพ่อ (ผู้ที่เป็นของพ่อ) เริ่มแรก พ่อสร้างลูกประคำของดวงวิญญาณ แล้วพ่อก็สร้างลูกประคำของวิษณุ ชีพบาบาสร้างสิ่งนี้ผ่านบราห์มา ได้มีการอธิบายแล้วว่าลูกประคำของบราห์มาไม่สามารถสร้างขึ้นได้ เพราะบางครั้งลูกก็ไต่ขึ้นไปสูงเท่าฟ้า และบางครั้งลูกก็เฝ้าแต่ตกลงมา ลูกเปลี่ยนจากการมีสติปัญญาที่มีศรัทธาเป็นการมีสติปัญญาที่มีความสงสัย วันนี้นี้ ลูกคือบราห์มาที่เข้มแข็งอย่างยิ่ง ลูกทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตนเอง ในขณะที่พรั่งนี้ลูกกลายเป็นศูทร ชีพบาบาพูดว่า: เหตุนี้เองลูกประคำของบราห์มาไม่สามารถลูกสร้างขึ้นได้ ลูกกำลังทำความเพียรพยายาม ลูกประคำของรูตราจะมีการสร้างขึ้นและเหตุนี้เองลูกจึงมีโยคะ เมื่อลูกมีโยคะที่สมบูรณ์, ภาชนะของสติปัญญาของลูกจะกลับมารีสุทธีและลูกจะสามารถเข้าถึงด้วยเช่นกัน ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกด้วยการจดจำพ่อ สายตาของลูกลูกดึงเข้าไปหามรดกของลูก ลูกๆ มองเห็นมรดกของเขาจากพ่อทางร่างของเขา ลูกบางคนพูดว่า: เมื่อไหร่ชายแก่ผู้นี้จะตายเพื่อที่เราสามารถได้รับสมบัติของเขา? พ่อบางคนนั้นตระหนักดีเป็นอย่างดีที่พวกเขาไม่ให้สิ่งใดกับลูกของเขา พวกเขาไม่แม้กระทั่งให้เงินในการดูแลบ้านแก่ภรรยาของเขา พ่อพูดว่า สิ่งหลักต้องมีศรัทธาในสติปัญญา ลูกคือผู้ที่กำลังจับมือของผู้ที่ปราศจากภาพลักษณ์ ท่านพูดผ่านผู้ที่มีภาพลักษณ์ว่า: จดจำพ่อ! สติปัญญาของลูกควรเป็นเช่นสติปัญญาของจินนี่ ชีพบาบาอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ชีพบาบา ขณะนี้กำลังพูดมุรลีในมธุปัน จดจำชีพบาบาแล้วแล้วแล้ว ในเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่น ท่านพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ และ ลูกจะกลายเป็นลูกปัดของลูกประคำของพ่อ นี่คือการรู้ของไฟบูชาโยคะแห่งรูตรา อย่างแน่นอนที่บราห์มานั้นเป็นที่ต้องการสำหรับสิ่งนี้ ไม่ได้เขียนไว้ในคัมภีร์ว่าจากดอัมบาเคยเป็นบราห์มา เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามมานั้นเข้มแข็งอย่างยิ่งด้วยเช่นกัน แม้ว่าลูกมีศรัทธา, มายานำไปสู่ความสงสัยอย่างรวดเร็ว แล้วสติปัญญาของลูกก็ไม่ทำงานที่จะรับศรัทธาและสถานภาพก็จะถูกทำลาย ผู้ที่ไต่ขึ้นไปก็ล้มระควายขึ้นของดินแดนสุชาติ ในขณะที่ผู้ที่ตกลงมานั้นลูกบดขยี้เป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยอย่างสิ้นเชิงและได้รับสถานภาพที่ต่ำในบรรดาปวงประชา ลูกๆ ทั้งหลายคือดวงดาวที่มีโชคแห่งความรู้ ลูกมีความรับผิดชอบที่ใหญ่หลวง บาบาพูดว่า: อยู่อย่างระมัดระวังและอย่าได้ข้องแวะในกิเลส ธุรกิจของลูกคือการชำระผู้ที่โอบประสาธน์ให้บริสุทธิ์ ลูกต้องไม่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้ใด ทำให้พวกเขามีความสุขอย่างสม่ำเสมอ พ่อพูดว่า “ลูกๆ” แม้ว่าเขาเหล่านั้นแก่ชรา ท่านแม้กระทั่งเรียกดวงวิญญาณของผู้นี้ว่า “ลูก” ดวงวิญญาณนี้เรียกผู้เดียวนั้นว่า “พ่อ” ด้วยเช่นกัน ลูกต้องทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าว ทุกศูนย์นั้นเป็นของชีพบาบา ไม่ได้เป็นของมนุษย์ ชีพบาบา กำลังทำการก่อตั้งผ่านผู้นี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ป้อนอาหารของความรู้แก่สติปัญญาของลูกทุกวันและทำให้สติปัญญาของลูกมีพลัง ทำให้ภาชนะของสติปัญญาของลูกนั้นบริสุทธิ์ด้วยโยคะ
2. ด้วยศรัทธาที่ว่าลูกกำลังจับมือของพ่อที่ปราศจากภาพลักษณ์, ให้จดจำพ่อแล้วแล้วแล้ว อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้ใด

พร: ขอให้ลูกเป็นนกที่โอบประสาธน์ และเอาชนะอุปสรรคทั้งหมดโดยการทำให้สัมผัสที่เป็นอมตะของลูกปรากฏออกมา
ในรูปที่เป็นอมตะของลูก ลูกทั้งหมดคือผู้ที่โอบประสาธน์ แต่เนื่องจากว่ามีภาระ แทนที่จะเป็นนกที่โอบประสาธน์ ลูกแต่ละคนกลายเป็นนกในกรง เวลานี้ทำให้สัมผัสที่คงอยู่ตลอดไปของลูกปรากฏออกมาอีกครั้ง นั่นคือ จมมันคงในรูปของเทวดานางฟ้าของลูก สิ่งนี้เรียกว่า “เป็นความเพียรพยายามที่ง่ายดาย” เมื่อลูกกลายเป็นนกที่โอบประสาธน์ สถานการณ์ที่ปั่นป่วนจะคงอยู่เบื้องล่างและลูกจะไปอยู่เหนือเบื้องบน นี่คือการแก้ไข ปัญหาของทุกปัญหา

คติพจน์: การพิจารณาว่ามีคุณประโยชน์ในทุกย่างก้าวและให้ทานพลังของความสงบแก่ทุกดวงวิญญาณคืองานรับใช้ที่แท้จริง

*** โอม ชานติ ***